

નમો વિમલગિરિજિનેન્દ્રાય સિદ્ધાયલ ચૈત્યવંદન સ્તવન

શત્રુંજય સિદ્ધખેત્ર, દીઠે દુર્ગતિ નિવારે ।
ભાવ ધરીને જે ચઢે, તેહને ભવપાર ઉવારે ॥૧॥
અનંત સિદ્ધનો એ ઠામ, સકલ તીર્થનો રાય ।
પૂર્વ નવાણું ઋષભદેવ, જ્યાં ઠવિયા પ્રભુ પાય ॥૨॥
સુરજ કુંડ સુહામણો એ, કવડ જક્ષ અભિરામ ।
નભિ રાય કુલ મંડણો, જિનવર કરું પ્રણામ ॥૩॥

જં કિંચિં નમુત્યુણં જાવંતિ ચેધયાધં
જાવંત કેવિ સાહું નમોઽર્હત્

સ્તવન—રાગ પ્રભાતી-ગીટોને મોરા આતમ-
રામ !, પ્રભુ મુખ જોવા જઈયે રે, ગીટોને ।
સિદ્ધગિરિ ધ્યાવો વિમલગિરિ જાવો, કંચનગિરિ
વેલાં વધાવો રે, સિદ્ધ । એ આંકણી । ઈણુ ગિરિ-
વરિયારી મહિમા મોટી, કહેતાં ન લાગે ખોટી રે ।
રાયણુ રૂંખ સમો સર્ચા સ્વામી, પૂર્વનવાણું મોટી રે,
સિદ્ધ । આંચકેડિયું પુંડરિક સિદ્ધા, બે બે

૨

કોડિશું નમિ વિનમિ જાણો રે । દશ કોડિ પરિવારે
 દ્રાવિડ, ત્રારિખિલ્લ વખાણો રે, સિદ્ધ ૦ ૧૨ા રામ
 ભરત પાંડવ નારદ ઋષિરાયા, ગુણ પ્રભુકા ઈહાં
 ગાયા રે । કર્મ ખપાવી કેવલ પાયા, હુઆ શિવ-
 રમણી રાયા રે, સિદ્ધ ૦ ૧૩ા થાવચ્યાપુત્ર ને શુક
 શૈલક મુનિ, દેવકી નંદન સિદ્ધા રે । શાંખ પ્રદ્યુમ્ન
 કુમાર ઈહાં સિદ્ધા, કારજ નિજ નિજ કીદ્ધા રે,
 સિદ્ધ ૦ ૧૪ા ગિરિવરે જિનજીકી સેવા હેવા, નિત
 નિત મુજને હોજો રે । જિનજ્ઞાને જિનધ્યાને રહિને,
 જિનચંદ્ર પદ લેજો રે, સિદ્ધ ૦ ૧૫ા જય વીયરાય ! ૦

થુઈ—સેત્રુંજા શિખરે. જાણી લાલ અપાર,
 ચોમાસે રહિયા. ગણધર મુનિ પરિવાર । ભવિયણુને
 તારે. દેઈ ધર્મઉપદેશ, દુધ સાકરથી પિણુ. વાણી
 મીઠી વિશેષ ૧૧

ચૈત્યવંદન—આદિદેવ અલવેસરુ, વિનીતાનો
 રાય । નાભિરાયા કુલ મંડણો, મરુદેવા માય ૧૧
 પાંચસે ધનુષની દેહડી, પ્રભુજી પરમ દયાલ ।
 ચોરાશી લખ પૂર્વનું, જસ આયુ વિશાલ ૧૨ વૃષભ

કુ

લંછન વૃષ ધરુએ, ઉત્તમ ગુણ મળિ ખાણુ । તસ
પદ ‘ પદ્મ ’ સેવન થકી, લહિયે અવિચલ ઠાણુ । ૩ ।

સ્તવન—સિદ્ધાચલ મંડણુ સ્વામી રે—એ
આંકણી । ચોમાસું સિદ્ધાચલ કરિયે રે, મંદિર
તલાટીયે નિત જઈયે રે । હાંરે જિન દર્શનના
દ્વેષિ ન થઈયે, જાતીડા ! જિન દર્શન સુખકંદો રે ।
હાંરે એ તો ટાલે ભવનો કંદો, જાતીડા ! જિન-
દર્શન મત નિંદોરે ॥ ૧ ॥ અમે જયણાથી ઇહાં
જાસુંરે, પ્રભુ આણા તે દિલમાંહે ધરસું રે । હાંરે
તેથી આરાધક અમે તરસું, જાતીડા ! ચોમાસું
સિદ્ધાચલ કરિયે રે, મંંજાંજિં ॥ ૨ ॥ અમે જિન
દર્શનના રંગી રે, હુંઠકના નહીં અમે સંગી રે ।
હાંરે કિમ થઈયે જિન દર્શનના ભંગી, જાતીડા !
ચોંમંં ॥ ૩ ॥ વર્ષાલે ગિરિ મુનિ જાવે રે, કોશ
અઠી શ્રીવીર ફરમાવે રે । હાંરે કલ્પસૂત્ર વિરૂદ્ધ
કિમ કહાવે, જાતીડા ! ચોંમંં ॥ ૪ ॥ સિદ્ધગિરિ
જિન દર્શન સારું રે, એતો લાગે મુઝ મન પ્યારું રે ।
હાંરે જિન દર્શને જિનચંદ્ર તારૂં, જાતીડા ચોંમંં ॥ ૫ ॥

૪

(થુઈ) શ્રીસિદ્ધાચલે, આદિ જિન આવ્યા,
પૂર્વનવાણુ વાર ૭ । અજિત શાંતિ, ચોમાસું કીધું,
ગણુધર મુનિ પરિવાર ૭ ॥ દર્શન પૂજન, ભવિજન
કીધું, દેશના અમૃત પીધું ૭ । ચોમાસે તલાટી
દેરે, જિન દર્શન પૂજન, નર સ્ત્રી કિમ નિષેધું ૭ ? ૧૧

સ્તવન-મારું મન મોહું રે શ્રી સિદ્ધાચલે રે,
મારું મન મોહું રે શ્રી વિમલાચલે રે, દેખીને
હરખિત થાય, વિધિશું ફીજે રે જાત્રા એહની રે ।
ભવભવનાં દુઃખ જાય, મારું ૦ ૧૧ પંચમે આરે રે
પાવન કારણે રે, એ સમે તીરથ ન કોય । મોટો
મહિમા રે મહિયલ એહનો રે, આ ભરતે અહિયાં
જોય, મારું ૦ ૧૨ એ ગિરિ આવ્યા રે જિનવર ગણુ-
ધરા રે, સિદ્ધા સાધુ અનંત । કઠણુ કરમ પણ એ
ગિરિ ફરસતાં રે । હોવે કરમની શાંત, મારું ૦ ૧૩ જૈન
ધર્મનો જાણીયે રે, માનવ તીરથ એ સ્તાંભ,
સુરનર કિન્નર નૃપ વિદ્યાધરા રે, કરતા નાટા હો રંભ,
મારું ૦ ૧૪ ધન ધન દહાડો રે ધન વેળા ઘડી રે,
ધરીએ હૃદય મઝાર । ‘જ્ઞાનવિમળ સૂરિ!’ એહના

૫

ગુણ ધણા રે । કહેતાં ન આવેરે પાર, મારું ૦ । ૧ ।
 સ્તવન—સિદ્ધાચલ દર્શન કરવાને, મનડું
 ઉમાયું મારું ભવિજન ! ભવજલ તરવાને । ચોમાસું
 સિદ્ધાચલ કરસું જી, તલાટી મંદિર દર્શન કરિને
 પાવન થાસું જી, એ આંકણી । આદિ જિણુંદ
 ઇહાં આવિયા રે, પૂર્વ નવાણું વાર । અજિત શાંતિ
 ચોમાસું કીધું, ગણધર મુનિ પરિવાર, સિદ્ધાળ
 ચોમાસું ૦ । ૧ । દર્શન કરવા જે જન જાવે, તેને નિંદે
 નિષેધે । શંકા થઈ સમાધાન સ્તવનથી, કરસું
 આતમ બોધે, સિદ્ધાળ ચોમાસું ૦ । ૨ । આણા માને
 જિનતણી રે, તે સંઘ આણા પ્રમાણુ । જિન દર્શન
 નિષેધનું રે, કિમ કરું જૂઠું ડકાણુ, સિધ્ધાળ ।
 ચોમાસું ૦ । ૩ । વર્ષાલે અઢી કોશ ઉંચા રે,
 ગિરિચઢે અણુગાર । કલ્પસૂત્રે આણા વીરની રે,
 કિમ નહીં માનું વિચાર, સિદ્ધાળ । ચોમાસું ૦ । ૪ ।
 ટૂંકે તિમ તલાટીયે રે, પગલે મંદિરે ન જવાય ।
 શાસ્ત્રે તેવો નિષેધ નહીં રે, આગે જાતા ને જવાય,
 સિદ્ધાળ । ચોમાસું ૦ । ૫ । તલાટી મંદિર દર્શને રે,

૬

જે જાવે ભવ્યજીવ । તેને કિમ નિષેધિયે રે ?,
 હુંઠક પડે કરી ખીવ, સિદ્ધાં । ચોમાસું ૦ । ૬ ।
 સિધ્ધગિરિ મંદિર દર્શને રે, જે વરજું નર નાર । ।
 દુર્લભખોધિ હોય જીવડો રે, ઘણો ભમે સંસાર,
 સિદ્ધાં । ચોમાસું ૦ । ૭ । પગતિયાં પનર હુંગર
 ચઢી રે, પગલાં દેખું નહીં દોષ । ચઢી આગે પગતિયાં
 જિન દેખું રે, કિમ માનું કહો દોષ, સિદ્ધાં ।
 ચોમાસું ૦ । ૮ । જે કહું જીવ વિરાધના રે, જયણાથી
 નહીં હોય । તો તલાટી પગલે મંદિરે રે, જયણાએ
 ચાલો સહુ કાય, સિદ્ધાં । ચોમાસું ૦ । ૯ । અંધેરે ને
 ધૂંવરે રે, વર્ષતે પુસ પુસે જાય । જયણા વિના ઇમ
 જાવતાં રે, વિરાધક તે થાય, સિદ્ધાં । ચોમાસું ૦ ।
 ૧૦ । જયણાએ ઇહાં ચાલવું રે, જયણાએ
 જેસંત । પાપકર્મ ખાંધે નહીં રે, ઇમ ભાંખે ભગ-
 વંત, સિદ્ધાં । ચોમાસું ૦ । ૧૧ । એકેકું ડગલું
 ભરે રે, ગિરિ સન્મુખ ઉજમાલ । કોડિ રે ભવ
 સહસનાં કર્યાં રે, પાપ ખપે તતકાલ, સિદ્ધાં ।
 ચોમાસું ૦ । ૧૨ । પગતિયાં પનર હુંગર ચઢી રે,

૬

આગે ઉપર ચઢે જેહ । તેને વિરાધક યોલતાં રે,
 સૂત્ર વિરૂદ્ધ હોય તેહ, સિદ્ધાં । ચોમાસું ૦ ૧૩ ।
 તલાટી પગલે દર્શને રે, નહીં વિરાધક જેહ ।
 તલાટી મંદિર દર્શને રે, નહીં વિરાધક એહ,
 સિદ્ધાં ૦ । ચોમાસું ૦ ૧૪ । તલાટી પગલે દર્શને રે,
 હોય આરાધક જેહ । તલાટી મંદિર દર્શને રે, હોય
 આરાધક તેહ, સિદ્ધાં ૦ । ચોમાસું ૦ ૧૫ । જિન
 દર્શન પૂજન થકી રે, પામે પરમાનંદ । ભવ
 ભવ દર્શન જિન તણું રે, મુઝને હોજો જિનચંદ !,
 સિદ્ધાં ૦ । ચોમાસું ૦ ૧૬ ।

ચૈત્યવંદન—સોલમ જિનવર, શાંતિનાથ, સેવો
 શિરનામી । કંચન વરણુ શરીર કાંતિ, અતિશય
 અભિરામી । ૧ । અચિરા અંગજ વિશ્વસેન, નરપતિ
 કુલચંદ । મૃગલંછન ધર પદકમલ, સેવે સુર નર
 ઇંદ્ર । ૨ । જગમાં અમૃત જેહવી એ, જાસ અખંડિત
 આણુ । એક મને આરાધતાં, લહિયે કૌડિ ‘કલ્યાણુ’ ૩ ।

સ્તવન—અંગણુ કલ્પ કલ્યોરી, હમારે માર્છ !
 અંગણુ ૦ । ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ સિદ્ધિ સુખ સંપત્તિ દાયક,

૮

શ્રીશાંતિનાથ મિલ્યોરી, હૃંઅં૦ ૧૧ કૈસર ચંદન
મૃગમદ ઘોલી, માંહિ ખરાસ મિલ્યોરી । પૂજત
શ્રીશાંતિનાથજીકી પ્રતિમા, અલખ ઉદ્દેગ ટલ્યોરી,
હૃંઅં૦ ૧૨ સરણે રાખ કૃપાકર સાહિબ !, જ્યું
પારેવો પલ્યોરી । ‘સમયસુંદર’ કહે તુમહારી કૃપા(સે)
તે, હું રહિસું સોહિલોરી, હૃં અં૦ ૧૩ ।

થુઈ—શાંતિ શાંતિ કરી. ગર્ભે આવ્યા, માન્યું
નીરોગતાએ. કલ્યાણુ જી । તે વ્યવને અવતરણે
કૂખે, ગર્ભધારણે કલ્યાણુ જી ॥ જન્મે કલ્યાણુ દીક્ષાએ
કલ્યાણુ, કેવલજ્ઞાને કલ્યાણુ જી । મોક્ષે કલ્યાણુ જે
કલ્યાણુ ફલ જીવને, ન હોવે તે અઠકલ્યાણુજી ॥૧॥

સ્તવન—શાંતિ જિનેશ્વર સાચો સાહિબ,
શાંતિ કરણુ અનુકુલમેં હો જિનજી ! । તૂં મેરા
મનમેં તૂં મેરા દિલમેં, ધ્યાન ધરૂં પલ પલમેં
સાહેબજી !, તૂં મેરા૦ ૧૧ લવમાં લમતાં મેં
દર્શન પાચો, આશા પૂરો એક પલમેં હો જિનજી ! ।
તૂં મેરા૦ ૧૨ નિરમલ જ્યોત વદન પર સોહે,
નિકસ્યો જ્યું ચંદ વાદલમેં હો જિનજી ! । તૂં

૯

મેરાં ૦ ૧૩ મેરાં મન તુમ સાથે લીનો, મીન વસે
જયું જલમેં હો જિનજી ! ૧ તૂં મેરાં ૦ ૧૪ ‘જિન રંગ’
કહે પ્રભુ શાંતિ જિનેશ્વર, દીઠોજી દેવ સકલમેં
હો જિનજી ! ૧ તૂં મેરાં ૦ ૧૫

ચૈત્યબંદન—આદિમં પૃથિવીનાથ—માદિમં નિષ્પ-
રિત્રહં । આદિમં તીર્થનાથં ચ, ઋષભ સ્વામિનં
સ્તુમઃ ૧ ૧ । સુવર્ણવર્ણુ ગજરાજગામિનં, પ્રલંબખાહું
સુવિશાલલોચનં । નરામરેદ્રૈઃ સ્તુતપાદપંકજં, નમામિ
ભક્ત્યા ઋષભં જિનોત્તમં ૧૨ અનંતવિજ્ઞાનવિશુદ્ધ-
સ્વપં, નિરસ્તમોઢાદિપરસ્વસ્વપં । નરામરેદ્રૈઃ કૃત-
ચાર્ણભક્તિ, નમામિ તીર્થેશમનંતશક્તિ ૧૩ જં કિંચિં ૦

સ્તવન—હેરિ માઈ ! ઋષભકી મેરે મન
ભક્તિ વસીરી, માઈ ! ઋષભકી મેરે મન ભક્તિ
વસીરી । પ્રથમ ભુવનપતિ પ્રથમ જિનેશ્વર, પ્રથમ
જોગીસર પ્રથમ જતીરી । માઈ ! ૦ ૧૧ પ્રથમ
ભિક્ષાચર પ્રથમ તીર્થંકર, પ્રથમ કેવલજ્ઞાની ભુજગ
પંતીરી । માઈ ! ૦ ૧૨ શ્રી સિદ્ધાચલ સાહિબ !
મંડણ, પ્રણમત ‘સમયસુંદર’ હુલસીરી । માઈ ! ૦ ૧૩

૧૦

સ્તવન-ક્યું ન લયે હમ મોર વિમલગિરિ.
 ક્યું ન લયે હમ મોર । ઋષભજી દેખત આનંદ
 ઉપજત, જૈસે ચંદ ચકોર, વિમલ૦ ૧૧। ક્યું ન
 લયે હમ શીતલ પાની, સિંચત તરુઅર છોર ।
 અહનિશ જિનજીકો અંગ પખાલત, તોરત કર્મ
 કઠોર, વિમલ૦ ૧૨। ક્યું ન લયે હમ ખાવના ચંદન,
 ઔર કેસર કોરિ છોર । ક્યું ન લયે હમ મોગર
 માલતી, રહત જિનજીકે ઔર, વિમલ૦ ૧૩। ક્યું
 ન લયે હમ મૃદંગ જલ્હરિયાં, કરત મધુર ધ્વનિ
 ઘોર । જિનજીકે આગે નૃત્ય સુહાવત, પાવત શિવ-
 પુર ઠોર, વિમલ૦ ૧૪। જગ મંડળ સાચો એ
 જિનજી, ઔર દેખા ન રાચત મોર । ‘સમય સુંદર’
 કહે એ પ્રભુ સેવો, જન્મ જરા નહીં ઔર, વિમલ૦ ૧૫।
 થુઈ-વિમલાચલ મંડન. જિનવર આદિ જિણુંદ,
 નિરમમ નિરમોહી. કેવલ જ્ઞાનદિણુંદ । જે પૂર્વ
 નવાણું. વાર ધરી આણુંદ, સેત્રુંજી ગિરિ શિખરે.
 સમવસર્યા સુખકંદ ૧૧।

ચૈત્યવંદન—પુંડરિક ગણધરને નમું, ભાવધરિ

૧૧

ઉચ્ચરંગ । પ્રથમ જિણુંદ ગણુધર વિષે એ સહુમે
અતિચંગ ॥૧॥ આદિ જિણુંદ આદેશથી, આવ્યા
વિમલ ગિરિંદ । આદરિ અણુસણુ અતિલલું,
પંચકોડિ મુનિચંદ ॥૨॥ સિદ્ધ ધ્યાન ધ્યાતાં થકાં
એ, કરી કર્મનો નાસ । ઐત્રિપૂનમ શિવસુખ લહું,
દો જિનચંદ્ર ! તે વાસ ॥૩॥ જં કિંચિં

સ્તવન—નમો નમો પુંડરિક ગણુધરુરે લો,
આદિ જિણુંદ ગણુધાર, મનમોહું રે । આદિ જિણુંદ
ઉપદેશથી રે લો, સિદ્ધગિરિ મુક્તિ નિરધાર, મનમોહું
રે, નમો ॥૧॥ સિદ્ધાયલે અણુસણુ કરીરે લો, ધરતા
સિદ્ધનું ધ્યાન, મનમોહું રે । પંચકોડી પરિવારથિ રે
લો, પામ્યા કેવલજ્ઞાન, મનમોહું રે, નમો ॥૨॥
ઐત્રિપૂનમ મુગતે ગયા રે લો, સાદિ અનંત કર્યો
વાસ, મનમોહું રે । લવ લવ શરણું તાહરું રે લો,
એ માંગું જિનચંદ્ર ! આસ, મનમોહું રે, નમો ॥૩॥

થુઈ-પુંડરગિરિ મહિમા. આગમમાં પરસિદ્ધ,
વિમલાચલ લેગ્રી, લહિયે અવિચલ રિદ્ધ । પંચમી
ગતિ પહોંતા. મુનિવર કોડાકોડ, ઈણુ તીરથ આવી.

૧૨

કર્મ વિપાતિક છોડ ॥૧॥

ચૈત્યવંદન—જય જય નાભિ નરિંદ નંદ !,
સિદ્ધાચલ મંડણુ । જય જય પ્રથમ જિણુંદ ચંદ !,
ભવદુઃખ વિહંડણુ ।૧। જય જય સાધુ સુરિંદવૃંદ,
વંદિય પરમેસર ! । જય જય જગદાનંદકંદ !, શ્રી
ઋષભ જિનેસર ! ।રા અમૃત સમ જિન ધર્મનો એ,
દાયક જગમેં જાણુ । તુજ પદ પંકજ પ્રીતિ ધર,
નિશિદિન નમત કલ્યાણુ ।૩। જં કિંચિં

સ્તવન—ભાવ ધરિ ધન્ય દિન આજ સફલો
ગિણું, આજ મેં સજની ! આનંદ પાચો । હર્ષ ભરિ
નિજર ધરિ વિમલ ગિરિ નિરખ કરિ, રજત મણિ
કનક મોતીયન વધાયો ॥ભાવ૦ ॥૧॥ પગ પગ ઊમંગ
ધર પંથ નિત પૂછતાં, ધન્ય હોય ચરણ ઇહાં ચલત
આયો । આજ ધન દીહ જાગી સુકૃતકી દશા, આજ
ધન દીહ ગિરિ સુજસ ગાયો ॥ભાવ૦ ॥૨॥ દૂર
દુરગતિ ટલી યાત્રા વિધિશું કરી, પુણ્ય ભંડાર પોતે
ભરાયો । વદત ‘જિનરાજ’ મણિરંગ સુર ગિરિ શિખર,
ઋષભ જિનચંદ સુરતરુ કહાયો ॥ ભાવ૦ ॥ ૩ ॥

૧૬

(થુમ) આઁયા પૂર્વનવાણું આદિજિન, ચૌમાસી
અજિત શાંતિ કીધીં ॥ તીરથ આશાતના પ્રભાવ
નષ્ટકારી, ઋતુવંતી પૂજા નિષેધી ॥ સિદ્ધગિરિ
જિન દર્શન પૂજન, સહુને ચૌમાસે કીમ નિષેધૂં ॥
અઢી કોશ ઊંચા ગિરિ જાવાનું, કલ્પસૂત્રે વીર
કીધૂં ॥ ૧ ॥

સ્તવન—પ્રભુ! મયાકરી, દિલરંજન દીદારકો
દરિસણ દીજિયે, (એ આંકણી)—શ્રી સિદ્ધાચલ
ગિરિવર રાયા, પરમાતમ પદ સંપદ પાયા ॥ શ્રી ઋષભ
જિનેશ્વર જિનરાયા, પ્રભુ ! ૦ ૧૧ ॥ જે સમતા સુખ
સદા આપે, જડતા યુત કુમતિ લતા કાપે ॥ વલિ
બોધ બીજને થિર થાપે, પ્રભુ ! ૦ ૧૨ ॥ પર પુદ્ગલ
મમતા દૂર ગમે, ચેતનતા નિજ ઘર માંહિં રમે ॥
તિહાં જન્મ-મરણ દુઃખ સહુ વિરમે, પ્રભુ ! ૦ ૧૩ ॥
જેહથી લવ પરિણુતિ ચિત ન વસે, અધ્યાતમ
અનુલવ ગુણ વિકસે ॥ તિહાં સહુજ સમાધિ દશા
હુલસે, પ્રભુ ! ૦ ૧૪ ॥ એ અધ્યાતમ વીનતી મધુરી,
વાચક ગણિ ‘ક્ષમાકલ્યાણ’ કરી ॥ પ્રભુ ! સફલ કરો

૧૪

મુજ હિત ધરી, પ્રભુ !૦ । ૫ ।

સ્તવન—ઋષભ જિનેસર દિનકર સાહિબ !,
 વીનતડી અવધારો રે જગના તારુ, મુઝ તારોજી
 કૃપાનિધિ સ્વામી । જગ જસવાદ પ્રગટ છે તાહરો,
 અવિચલ સુખ હાતારો રે ॥જ૦ મુ૦ ॥૧॥ નિજ-
 ગુણુ લોકતા પરગુણુ લોખતા, આતમ શકિત
 જગાયા રે ॥જ૦॥ અવિનાશી અવિચલ અવિકારી,
 શિવવાસી જિન રાયા રે ॥જ૦ મુ૦ ॥૨॥ ઇત્યાદિક
 ગુણુ શ્રવણે નિસુણી, હૂં તુજ ચરણે આયો રે
 ॥જ૦॥ તુમ રીઝાવણુ હેને તતખિણુ, નાટક ખેલ
 મચાયો રે ॥જ૦ મુ૦ ॥૩॥ કાલ અનંત રહ્યો
 એકેન્દ્રી, તરૂ સાધારણુ પામી રે ॥જ૦॥ વરસ
 સંખ્યાતા વલિ વિકલેન્દ્રી, વેષ ધર્યાં દુઃખ ધામીરે
 ॥જ૦ મુ૦ ॥૪॥ સુર નર તિરિ વલિ નરક તણી
 ગતિ, પંચેન્દ્રીપણો ધાર્યો રે ॥જ૦॥ ચૌવીસે દંડક
 માંડી ભમિયો, અખ તો હૂં પિણુ હાર્યો રે ॥જ૦
 મુ૦ ॥૫॥ ભવ નાટક નિત કરતો નવ નવ, હૂં
 તુઝ આગલ નાર્યો રે ॥જ૦॥ સમરથ સાહિબ

૧૫

સુરતરૂ સરિખો, નિરખી તુઝને જાગ્યો રે ॥જ૦
 મુ૦॥ ૧૬॥ જો મુજ નાટક દેખી રિઝયા, તો
 મુઝ વાંછિત દીજે રે ॥જ૦॥ જો નવિ રિઝયા તો
 મુઝ ભાખો, વલિ નાટક નવિ કીજે રે ॥જ૦ મુ૦
 ૧૭॥ લાલચ ધરિ હૂં સેવા સારું, તૂં દુખડા નવિ
 કાપે રે ॥જ૦॥ દાતાસેતી સૂંખ ભલેરો, વહિલો
 ઊત્તર આપે રે ॥ જ૦ મુ૦ ૧૮॥ તુમ સરિખા
 સાહિખ પિણુ માહરો, જો નવિ કારજ સારો રે
 ॥જ૦॥ તો મુઝ કરમ તણી ગતિ અવલી, દોષ
 ન કોઈ તુમારો રે ॥ જ૦ મુ૦ ૧૯॥ દીન દયાલ
 દયા કરિ દીજે, શુધ્ધ સમકિત સહિનાણી રે ॥જ૦॥
 સુગુણ સેવકના વાંચિછત પૂરો, તેહિજ ગુણ મણિ
 ખાણી રે ॥જ૦ મુ૦ ૨૦॥ વર્ષઅઠારે ગુણુતાલીસે,
 જોજસુદી સોમવારો રે ॥જ૦॥ ‘લાલચંદ’ પ્રતિપદ
 દિન લેટયા, વીકાનેર મઝારો રે ॥જ૦ મુ૦ ૨૧॥

ચૈત્યવંદન-સિદ્ધાચરે શ્રીનાભિરાય-નંદન જિન
 નમિયે । શાંતીશ્વર હૃત્થિણાઉરે, ભજ ભવ દુખ
 ગમિયે । ૧૧ ગઠ ગિરનારે નેમિનાથ, જાદવ કુલચંદ ।

પાર્શ્વ પ્રભુ ખંભાયતે, દીપે દિષ્ટુ ઇંદ્ર । રા શ્રી સાચો રે
શોભતા એ, વીર પ્રભુ સુવિહાણુ । તીરથ પાંચે
નિત નમો, કરણ 'ક્ષમા કલ્યાણુ' । ૩ ।

સ્તવન-શત્રુંજય ઋષભ સમોસર્યા, ભલા ગુણુ
ભર્યા રે । સીધા સાધુ અનંત, તીરથ તે નમૂં રે । ૧ ।
ત્રીન કલ્યાણુક તિહાં થયા, મુગતે ગયા રે । નેમી-
સર ગિરનાર, તીરથ ૦ । ૨ । અષ્ટાપદ એક દેહરો,
ગિરિ સેહરો રે । ભરતે ભરાવ્યાં ખિંબ, તીં ૦ । ૩ ।
આખૂ ચૌમુખ અતિભલો, ત્રિભુવન તિલો રે ।
વિમલવસહિ વસ્તુપાલ, તીં ૦ । ૪ । સમેતશિખર
સોહામણો, રત્નિયામણો રે । સિદ્ધા તીર્થંકર વીસ,
તીં ૦ । ૫ । નયરી ચંપા નિરખીયે, હિયે હરખિયે રે ।
સિદ્ધા શ્રીવાસુપૂજ્ય, તીં ૦ । ૬ । પૂર્વ દિશે પાવાપુરી,
ઋદ્ધે ભરી રે । મુક્તિ ગયા મહાવીર, તીં ૦ । ૭ ।
જેસલમેર જુહારીયે, દુઃખ વારીયે રે । અરિહંત
ખિંબ અનેક, તીં ૦ । ૮ । વીકાનેરજ વંદીયે, ચિર
નંદીયે રે । અરિહંત દેહરાં આઠ, તીં ૦ । ૯ ।
સેરિસરો સંખેસરો, પંચાસરો રે । કલોધી ચંભણુ

૧૭

પાસ, તી૦ ૧૧૦ અંતરીખ અજવરો, અમીઝરો રે ।
 જીરાવલો જગનાથ, તી૦ ૧૧૧ ત્રૈલોક્ય દીપક
 દેહરો, જાત્રા કરો રે । રાણુપુરે રિસહેસ, તી૦ ૧૧૨
 શ્રી નાડુલાઈ જાહવો, ગોડી સ્તવો રે । શ્રી વરકાણો
 પાસ, તી૦ ૧૧૩ નંદીશ્વરનાં દેહરાં, ખાવન ભલાં
 રે ! । રુચક કુંડલ ચાર ચાર, તી૦ ૧૧૪ શાશ્વતી
 અશાશ્વતી, પ્રતિમા છતી રે । સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલ,
 તી૦ ૧૧૫ તીરથ યાત્રા ફલ તિહાં, હોજો મુઝ ઇહાં
 રે ! । ‘સમય સુંદર’ કહે એમ, તી૦ ૧૧૬ ।

શ્રીસીમંધરજિન ચૈત્યવંદન-વંદ્ જિનવર વિહ-
 રમાણુ, સીમંધરસ્વામી । કેવલ કમલા કાંત કાંત,
 કરુણા રસ ધામી । ૧૧ કંચનગિરિ સમ દેહ કાંતિ,
 વૃષ લંછિત પાય । ચોરાસી લખ પૂર્વ આય, સેવે
 સુર-નર-રાય । ૨૨ પૂર્વ વિદેહ વિરાજતા એ, પુંડરી-
 કિણી ભાણુ । પ્રભુ ! દ્યો દર્શન સંપદા, કારણ પદ
 ‘કલ્યાણુ’ । ૩૩ નમુત્યુણું ૦

સ્તવન-શ્રીસીમંધર સાહિબા !, વીનતડી અવધાર
 લાલ રે । પરમ પુરુષ પરમેશ્વર, આતમ પરમ

૧૮

આધાર લાલ રે, શ્રીસીમંધર૦ ૧૧। કેવલ જ્ઞાન દિવા-
કસ્ત્ર, ભાંગે સાદિ અનંત લાલ રે । ભાસક લોકા-
લોકનો, જાયક જોય અનંત લાલ રે, શ્રીસીમંધર૦ ૧૨।
ઈંદ્ર-ચંદ્ર-ચક્ષીસસ્ત્ર, સુર-નર રહે કરજોડ લાલ રે ।
પદ પંકજ સેવે સદા, અણહુંતાં ઇક કોડ લાલ રે,
શ્રીસીમંધર૦ ૧૩। ચરણ કમલ પિંજર વસે, મુજ
મન હંસ નિત્યમેવ લાલ રે । ચરણ શરણ મોહે
આસરો, ભવોભવ દેવાધિદેવ લાલ રે, શ્રીસીમંધર૦
૧૪। અધમ ઉદ્ધારણ છો તુમે, દૂર હરો ભવદુઃખ
લાલ રે । કહે 'જિન હર્ષ' મયા કરી, દીજો અવિચલ
સુખ લાલ રે, શ્રીસીમંધર૦ ॥ ૫ ॥

ચૈત્યવંદન-પૂરવદેશે દીપતો, ગિરિઓ ગિરિવર
નિત્ય । તીર્થ શિખર સમ્મેત કો, ચાહું દર્શન નિત્ય
૧ । પ્રથમ ચરમ ખારમ પ્રભુ, ખાવીસમ વિણ-
વીસ । અણસણ કરી ઇણ ગિરિવરે, શિવ પહુંતા
સુજગીસ । ૨ । સુણિયે ઇણપરે સૂત્રમે, જિનવર
ગણધર વાણ । ભવિજન ભેટો ભકિતશું, તીરથ
કરણ 'કલ્યાણ' । ૩ । જ' કિંચિં

૧૯

સ્તવન—સાંભલો સુખદાઈ, જ્યાંકી છવિ વરણી
 ન જાઈ, સાંભલો ૦ । શ્રીઅશ્વસેન વામા નંદનકી,
 કીરતિ ત્રિભુવન છાઈ । સમેતશિખર ગિરિ મંદિર
 પ્રભુકો, દેખ દરસ હરખાઈ, હૃદય મેરો અતિ
 હુલસાઈ, સાંભલો ૦ । ૧ । આજ હમારે સુરતરુ
 પ્રગટયો, આજ આનંદ વધાઈ । તીન ભુવનકો
 નાયક નિરખ્યો, પ્રગટી પૂર્વ પુણ્યાઈ, સફલ મેરો
 જન્મ કહાઈ, સાંભલો ૦ । ૨ । પ્રભુકે દરસ સરસ
 વિન પાચે, ભવભવ ભટકયો ભાઈ ! । અખ પ્રભુ
 ચરણ શરણ ચિત્ત આહે, ખાલ કહે ગુણ ગાઈ,
 પ્રભુજીસે પ્રીતિ લગાઈ, સાંભલો ૦ । ૩ ।

થુઈ—વીરે સિત્તર છોડિ. અંદર પચાસે કહી.
 સંવચ્છરી ઉપર. નહીં કહ્યે જી । સર્વ તીર્થકર.
 દિન પક્ષ માસ વર્ષ. અધિક ગિનતીમાં જહ્યે જી ॥
 જ્યોતિષકરંડ. સૂર ચંદ પન્નતીએ. ચૂષિએ લાંખે
 જિનભાણુ જી । શ્રુતદેવી શુદ્ધ. બુદ્ધિ દેજો. શ્રીજિન-
 વચન પ્રમાણુ જી ॥ ૧-૪ ॥

ચૈત્યવંદન—દેવવંદન દેવેંદ્રે કર્યું, શ્રીવીર

૨૦

વિપ્રકુલે જાણુ । ગર્ભ પુરુષોત્તમ શકસ્તવે, ન ગર્ભ
 નીચ અકલ્યાણુ । ૧ । આષાઠિ સુદિ છઠ્ઠે ગર્ભાધાને,
 સૂરિ હરિભદ્રે કલ્યાણુ । અભયદેવસૂરિ શ્રેયઃ કહ્યું,
 ન વિપ્રકુલે અકલ્યાણુ । ૨ । ન આવે આઠ્યા ગોત્ર
 કર્મથી, શ્રીવીર બ્રાહ્મણી કૂખ । અવતરિયા ક્ષત્રિકુટે
 પ્રભુ, ત્રિશલા રાણીની કૂખ । ૩ । તે આસોજ વદિ
 તેરસે, માન્યું ત્રિશલાએ કલ્યાણુ । ફલ વીરે વિપ્ર
 નીચ કુલથી, તે કિમ કહું અકલ્યાણુ ? । ૪ । ઈંદ્રે
 ભદ્રબાહુએ કહ્યું એ, શ્રેય કલ્યાણુ ફલ જે । નિંદ્ર
 અકલ્યાણુક ભૂત કિમ ?, અહો જિનચંદ્ર વીર તે । ૫ ।

સ્તવન-જગજીવન જગવાલહો, એ દેશી-વીર
 જિણુંદ ગુણ ગાવસું, જિમ થાય આતમ ઉદ્ધાર
 લાલરે । પુણ્ય યોગે પ્રભુ મુજ મલ્યો, પંચમ કાલ
 મઝાર લાલરે, વીર૦ । ૧ । જગદ્દીસર પરમાતમા, જગ-
 બંધુ જગનાથ લાલરે । જગ ઉપગારી જગગુરુ તુમે,
 જગરક્ષક શિવ સાથ લાલરે, વીર૦ । ૨ । જિનગુણ
 કણ પણ કીર્તના, ચિંતામણી સમ જાણુ લાલરે ।
 અવગુણ બોલે ગોશાલો વલી, જમાલિ દુઃખની

૨૧

ખાણુ લાલરે, વીર૦ ૧૩૧ અનંત પુણ્ય કર્મ યોગથી,
 તીર્થંકર પદ ધાર લાલરે । ગોત્ર કરમ ઉદ્યે પ્રભુ,
 પ્રાહ્મણી કૂખે અવતાર લાલરે, વીર૦ ૧૪૧ શકસ્તવે
 પુરુષોત્તમ, તેથી તે પ્રભુ ગર્ભ ઉચ્ચ લાલરે । ગર્ભ
 નીચ અપસદ્ધ અધમ કહે, પ્રભુ નિંદાએ હોવે નીચ
 લાલરે, વીર૦ ૧૫૧ ગર્ભાધાન કલ્યાણુ શ્રેય છે, પંચ શક
 મઝાર લાલરે । ન ગર્ભ નીચ અકલ્યાણુ કહ્યું, તો
 કિમ વિરુદ્ધ ઉચ્ચાર લાલરે, વીર૦ ૧૬૧ દેવાનંદા
 કૂખથી ત્રિશલા કૂખે, ગર્ભધારણુ શ્રેયસ્પ લાલરે ।
 ઇંદ્રે તે નિશ્ચય માનીયું, ન માનું અકલ્યાણુસ્પ લાલરે,
 વીર૦ ૧૭૧ શું માનું કલ્યાણુ ફલ માતા કહ્યું, હોશે
 તીર્થંકર તુમ પૂત લાલરે । વિપ્ર કુલ નીચ નિંદા
 દાખવી, ન તે અકલ્યાણુકભૂત લાલરે, વીર૦ ૧૮૧
 કલ્યાણુ તે શ્રેય ભાંખિયું, શ્રેય તે કલ્યાણુ ફલ જાણુ
 લાલરે । નીચ અવરણુવાદે વીરનું, માનું તો મારું
 અકલ્યાણુ લાલરે, વીર૦ ૧૯૧ ચ્યવન ઇંદ્રે ન જાણ્યું
 વીરનું, તો ઓચ્છવ કિહાં મંડાણુ લાલરે । મોક્ષ
 અંધારું ઠાણુંગમાં, પણ માનીજે કલ્યાણુ લાલરે,

૨૨

વીર૦ ૧૦૧ જિનચંદ્ર વીર વિયોગથી, મોહથી થાય
દુઃખ શોક લાલરે । દેવાનંદા ગૌતમને જિમ, લેજો
કલ્યાણ મોક્ષ એક લાલરે, વીર૦ ૧૧૧।

થુઈ—વીરનાં તે પંચ કલ્યાણ શ્રેયમાં, કહ્યાં
કલ્યાણ શ્રેય એહ જી । ચ્યવન કલ્યાણ અવતરણ
કલ્યાણ, ગર્ભ ધારણ શ્રેય કલ્યાણ જી ॥ જન્મ કલ્યાણ
દીક્ષા કલ્યાણ, કેવલજ્ઞાન કલ્યાણ જી । મોક્ષ કલ્યાણ
જે કલ્યાણ ફલ જીવને, ન હોવે તે અકલ્યાણ જી ૧૧।

ચૈત્યવંદન-સિદ્ધાર્થ સુત વંદીએ, ત્રિશલાનો
જાયો । ક્ષત્રીકુંડમાં અવતર્યો, સુર નરપતિ ગાયો
૧૧ । મૃગપતિ લંછન પાઉલે, સાત હાથની કાયા ।
ખહોત્તેર વર્ષનું આઉખું, વીર જિનેશ્વર રાયા । ૨ ।
ક્ષમા વિજય જિતરાજના એ, ઉત્તમ ગુણ અવદાત ।
સાત ખોલથી વર્ણવ્યા, ‘પદ્મવિજય’ વિખ્યાત । ૩ ।

થુઈ—કલ્યાણ ગર્ભ હિ વીર હરણ તે ધારણ,
ત્રિશલા કૂખે અવતરીયા (સંકમિયા)જી । કલ્યાણ શ્રેય
ફલ કલ્યાણ સુપને, જે માતા ઈંદ્રાદિ સહુ માન્યા

૨૩

૭ ॥ નીચ ઉચ્ચ બે ગોત્રે અચ્છેરુ કલ્યાણુ જે,
 તે કિમ કહું અકલ્યાણુ ૭ । કલ્યાણુ જે ઉચ્ચ
 ગોત્રે તે નીચ વિપાક નિંદ્ય, કહી કિમ થાપું
 અકલ્યાણુ ૭ ? ॥ ૧ ॥ સર્વ જિન માતા કૂખે
 જબ આબ્યા, કે મન્ને કલ્યાણુ ફળ માન્યા ૭ ।
 કલ્યાણુ તે શ્રેય સુખ સમૃદ્ધિ પુત્ર લાલ, સુપને
 પાઠકે દિખલાયા ૭ ॥ રાણી રાજા ઇંદ્રે સર્વે તિમ
 માન્યા, શ્રુતકેવલી ભદ્રબાહુએ ૭ । કલ્પસૂત્ર
 પંચાશકે જિન ગર્ભ ધારણુ, કલ્યાણુ શ્રેય બતાવે
 ૭ ॥ ૨ ॥ શ્રીજિન પડિમા પૂજા ભાંખી, ઋતુવંતી
 નહીં પૂજે નાર ૭ । ધન હાણી કાયા રોગ ઇંદ્ર
 ભવે હોવે, શાસન મલિનતા કાર ૭ ॥ જિન
 અંગ પૂજતી ઋતુવંતી થાય જે, કરે દેવ પ્રભાવ
 નિસાર ૭ । તે સ્ત્રી ન પૂજે દેવાધિષ્ઠ મૂલ બિંબ,
 જે શાસન ઉન્નતિ કાર ૭ ॥ ૩ ॥ વીર શાસન
 સિદ્ધાચિકા દેવી, સુર ગણુ કરે સદા સાર ૭ ।
 વીર કલ્યાણુ શ્રેય ગુણુ ગણુ ગાતાં, શ્રેય કલ્યાણુ
 ફલ અપાર ૭ ॥ નીચ નિંદ્ય અકલ્યાણુકભૂત માની,

૨૪

કિમ ખાંધું કર્મનો ભાર ॥ જિન આશાતના
અવગુણ બોલે, જિનચંદ્ર શાસન દ્વર ॥ ૪ ॥

સ્તવન—ગિરૂઆ રે ગુણ તુમ તણા, શ્રીવર્દ્ધમાન
જિનરાયા રે । સુણતાં શ્રવણે અમી ઝરે, માહરી
નિર્મલ થાયે કાયા રે, ગિં ૧ । ૧ । તુમ ગુણગણ
ગંગાજલે, હૂં ઝીલિને નિર્મળ થાઉં રે । અવર ન
ધંધો આદરું, નિશદિન તોરા ગુણ ગાઉં રે, ગિં ૨ । ૨ ।
ઝીલ્યા જે ગંગાજલે, તે છિદ્ધર જલ નવિ પેસે રે ।
જે માલતી ફૂલે મોહિયા, તે બાવળ જઈ નવિ
બેસે રે, ગિં ૩ । ૩ । એમ અમે તુમ ગુણ ગોઠશું,
રંગે રાચ્યા ને વળી માચ્યા રે । તે કેમ પરસુર
આદરું, જે પર નારિ વશ રાચ્યા રે, ગિરૂં ૧ । ૪ ।
તૂં ગતિ તૂં મતિ આશરો, તૂં આલંબન મુજ
પ્યારો રે । વાચક ‘યશ’ કહે માહરે, તૂં જીવનજીવ
આધારો રે, ગિરૂં ૫ । ૫ ।

થુઈ—કલ્યાણ તે શ્રેય રૂપે માનિયા એ,
માતા બે કૂખે મહાવીર તો, સર્વ જિન જનની
કૂખે એ. આવવું કલ્યાણ તિમ ધાર તો ॥ ભાંખી

જિન પડિમા પૂજા એ, ઋતુવંતી ન પૂજે દેવ તો ।
જિન પૂજતી ઋતુવંતી થાય એ, પૂજે ન તે
પ્રભાવિક દેવ તો ॥૧-૪॥

શ્રીવીર સ્તવન—નારે વીર ! નહીં માનું રે, નહીં
માનું નહીં માનું રે । નહીં માનું તારું અકલ્યાણ,
પ્રભુ ગર્ભ કલ્યાણ પ્રમાણ । ૧ । નારે વીર ! નહીં
માનું રે, કિમ માનું ? કિમ માનું રે, પ્રભુ ! અકલ્યાણક
ભૂત । જે ગર્ભાપહાર તાત, નારે વીર ! ૦ । ૨ । આપાદિ
સુદિ છઠી દિને રે, આઠ્યા દેવાનંદા કૂખ રે । તે દિન
ગર્ભાધાને કલ્યાણ શ્રેય, એ પંચાશક સાખ, નારે વીર !
। ૩ । આસોજ વદિ તેરસ દિને રે, ગર્ભધારણ ત્રિશદા
કૂખ રે । ઇંદ્રે શ્રેય કલ્યાણ માતાએ, માન્યું કલ્પસૂત્ર
મૂલ સાખ, નારે વીર ! ૦ । ૪ । જન્મ દીક્ષા કેવલ મોક્ષ
થયું રે, કલ્યાણ શ્રેય છ એ જાણ રે । અકલ્યાણ ગંધ
સૂત્રે નહીં રે, જિનચંદ્ર વીર વખાણ, નારે વીર ! ૦ । ૫ ।

શુધ્ધ—વીર ચ્યવન અવતરિયા યે કૂખે.
ગર્ભધારણાદિ કલ્યાણ જી, સવિ જિન ચ્યવન.
અવતરવું કૂખે. ગર્ભધારણાદિ કલ્યાણ જી । ભાખ્યું

ઇંદ્રે અથી. કૂખે ગભધારણુ. શ્રેય ત્રિશલાએ
કલ્યાણુ જી, ઉત્સવે દેવવંદન. ધનાદિ વર્ષાએ.
ઈંદ્રાદિ ન માન્યું અકલ્યાણુ જી ॥૧॥

ચૈત્યવંદન—ચંદ્રપ્રભુ જિન આઠમા, સેવે
ભવિ ! ભાવે । ભાવ ધરી પ્રભુ વાંદતાં, પરમાનંદ
પાવે । ૧ । પરમાત્મ પરમેસરુ એ, ચિદાનંદ
જિનરાજ । ભવભવ તાહરી સેવના, સારે વંછિત
કાજ । ૨ । પ્રભુ ધ્યાને પ્રભુ જ્ઞાનથી એ, લહિએ
ભવનો પાર । શ્રીજિનચંદ્રની સેવના, આપે શિવ
સુખ સાર । ૩ । જં કિંચિં

થુઈ—અષ્ટમી દિને. અષ્ટમ જિન પૂજે, આઠ
કરમને હુણુવા જી । આઠ પહોરી પૌષધ કરીને,
ત્રિકાલે ત્રિઅષ્ટ, જિન વાંદવા જી ॥ આઠ પહોરી
પહેલી અષ્ટમીએ, પૌષધાદિ કિમ. નિષેધૂં જી ? ।
હે શાસનસુર ! પર્વ તિથિ તે, અપર્વ કહી કિમ
વિરાધૂં જી ? ॥ ૧-૪ ॥

ચૈત્યવંદન—જો ધુરિ સિરિ અરિહંત. મૂલદઢ-
પીઢ પછકિઓ, સિદ્ધસૂરિ ઉવજાયાસાહુ ચઉ સાહ.

૨૭

ગરિક્ષિઓ । દંસણુ નાણુ ચરિત્તતવહિં. પડિસાહહિં
 સુંદરે, તત્તખખર સરવગ્ગલદ્ધિ. ગુરૂપય દલડંખરૂ ।
 દિસિવાલ જખખ જખખણિ. પમુહ સુરકુસુમેહિં
 અલંકિઓ, સો સિદ્ધચક્કવરકખપતરૂ. અમ્હહ મણુ-
 વંછિઅ દિઅઓ । ૧ ।

સ્તવન—નવપદ ધ્યાન સદા જયકારી, નવપદ
 ધ્યાન સદા સુખકારી । અરિહંત સિધ્ધ આચારજ
 પાઠક, સાધુ દેખો ગુણુરૂપ ઉદારી । નવ૦ । ૧ ।
 દરિસણુ જ્ઞાન ચરણુ યે ઉત્તમ, તપ દોય લેદે
 હૃદય વિચારી । નવ૦ । ૨ । મંત્ર જડી ઓર તંત્ર
 ધણેરા, ઉન સખકું હમ દૂર વિસારી । નવ૦ । ૩ ।
 ખહુત જીવ લવજલસે તારે, ગુણુ ગાવતહે સહુ
 નરનારી । નવ૦ । ૪ । શ્રી જિનભક્ત ‘મોહન મુનિ’
 વંદત, દિન દિન ચઢતે હર્ષ અપારી । નવ૦ । ૫ ।

થુઈ—નવ પદ આરાધો. જાણી ગુણુ અપાર ।
 અરિહંતાદિ પૂજી. કરો આંખિલ નિરધાર ॥ અન્ન
 જલ યે દ્રવ્યથી. આંખિલ લાંખ્યું સાર । શ્રીમહા
 નિશીથાદિમાં. શ્રુતદેવી દેજો સુવિચાર ॥ ૧-૪ ॥

૨૮

થુઈ—નમો અરિહંતાદિને. થાપના થાપી,
ત્રિવિધે વાંદિ. સાધુ સાખે ॥ કરેમિ ભંતે !
સામાધયં. સાવજ્જં, પાપજોગને પહેલી. પચ્ચખખે
॥ પછી ઇરિયાવહિએ. શુદ્ધિ કરીને, સજ્જાય
ચૈત્ય. વંદન કીજે ॥ આવશ્યક ટીકાદિ મહાનિશી-
થમાં, કરે સુર સહાય. એ શ્રદ્ધિજે ॥ ૧૧-૪૥

થુઈ—વંદુ સિદ્ધચક્રે. પંચ પરમજિને. સાધુ પદ
તેહમાં કાલૂં ॥ વંદું નવપદ સાધુ. નહીં ગાંઠ
દસી ઓઘો. પાતરું રાખે કાલૂં ॥ વંદું નવપદ
સાધુ. ચઉદે ઉપગરણે. ઝોલી ॥ વજતનાએ ભાખી
॥ ઓઘનિયુંકયાદિમાં. નહિં મિથ્યા ચલ્લેસરી !
ઘો મતિ કૃપા રાખી ॥ ૧૧-૪૥

થુઈ—શાસન નાયક. વીર જિણુંદ વાંદિ,
નમું ઋષભાદિ. સુખ સિંધૂ ॥ અમાવસને પૂનમ.
અધિકે ચઉદસ કિમ. વિરાધૂં ॥ ઉદય ચઉદસ.
તેરસ મનાવી, કિમ પૌષધાદિ. નિષેધૂં ॥ સિદ્ધા-
યિકા દેવી. શુદ્ધ બુદ્ધિ દેજો, પર્વ તિથિ તેહ.
આરાધૂં ॥ ૧૧-૪૥

૨૯

ચૈત્યવંદન—પુરિસાદાણી પાસનાહ, નમિયે
 મનરંગ । નીલવરણ અશ્વસેનનંદ, નિરમલ નિસ્સંગ
 । ૧ । કામિત પૂરણ કલ્પ સાખ, વામા સુત સાર ।
 શ્રીગોડીપુર સ્વામિ નામ, જપિયે નિરધાર । ૨ ।
 ત્રિભુવનપતિ ત્રેવીસમે એ, અમૃત સમ જસુ વાણુ ।
 ધ્યાન ધરંતાં એહનું, પ્રગટે પરમ ‘કલ્યાણ’ । ૩ ।

સ્તવન—પ્રભુ પાર્શ્વ દેખ હુલસાયા, મૈં નગર
 નાકોડે આયા । તુમે નામ અનેક પ્રભુ ! ધારે,
 મકસી ગોડિ પાસ પ્રભુ ખ્યારે રે, મૈં નગરં,
 પ્રભુ પાર્શ્વં । ૧ । હસ્તિ દેવગતિ પદ પાયા, કલિ-
 કુંડ તીર્થ થપવાયા । જગન્નાથ જીરાવલી રાયા,
 શંખેશ્વર નામ ધરાયા રે, મૈં નગરં, પ્રભુ
 પાર્શ્વં । ૨ । જરાસંધકી જરા નિવારી, હુએ કૃષ્ણ
 જય જયકારી । થંભણપુર સ્વામી નામી, ભવિજન
 મનકે વિસરામી રે, મૈં નગરં, પ્રભુ પાર્શ્વં । ૩ ।
 યોગિ નાગાર્જુનને ધ્યાયા, વો કંચન સિદ્ધિ પાયા ।
 શ્રીમદ્ અભય દેવ સૂરિરાયા, પ્રભુ સ્તવને કુષ્ઠ
 મિટાયારે, મૈં નગરં, પ્રભુ પાર્શ્વં । ૪ । અખ

૩૦

ઇતની અરજી મેરી, પ્રભુ ! લીજિયે આપ સવેરી।
જિન ! ‘કેશર’ શરણે તોરે, મિટાદો ભવકે ફેરે રે,
મેં નગરં, પ્રભુ પાર્શ્વં । ૫ ।

સ્તવન—પાર્શ્વ ચિંતામણિં ભવિજન ધ્યેયં,
મન ઇચ્છિત દાતારં રે । પરમાતમ પરમ પદધારં,
સર્વ મંગલ સુખકારં રે, પાર્શ્વં । ૧ । પત્તન લોદ્રવ-
કૃત શુભ સ્થિતિં, ભૂમંડળ જીવ ત્રાણું રે । રત્ન
ચિંતામણી સુરતરુ તુલ્યં, ચિંતા કદલી કૃપાણું રે,
પાર્શ્વં । ૨ । કૃત પૂર્વ પુણ્યૈર્મયા લબ્ધં, વામા-
સુતસુદારં રે । ભક્ત્યા વંદેડહં જિન પાર્શ્વં, શિવ-
રમણી દાતારં રે, પાર્શ્વં । ૩ । ચંચત્ શ્યામ વર્ણ
પ્રભુભૂતિં, પાર્શ્વ સેવિત શુભ પાર્શ્વં રે । મિત્ર શત્રુ
શમ ભાવ રસ લીનં, ન રાગ દ્વેષ મોહ ગર્વં રે,
પાર્શ્વં । ૪ । ભવ્યજન ભવજલનિધિતરણે, ચારુ-
સંસ્થિત પોતં રે । રાકા પૂર્ણેહુસુખ કમલં, શાંત્યા-
દિક ગુણોપેતં રે । પાર્શ્વં । ૫ । સકલ ગુણુગરિષ્ઠઃ
તીર્થકૃત્ હ્યાશ્વસેનિઃ, અમર નરનિકાયઃ પ્રાણુમદ્યસ્ય
પાદં । ભુવિ ભવિકજ ઝોધે યઃ સદા સૂર્યતુલ્યઃ, સ

૩૧

ભવતુ જિનચંદ્રો મુક્તિ સૌભાગ્ય દાતા । ૬ ।

સ્તવન—ચંદ્રાનન જિન, સાંભળીએ અરદાસ
 રે । મુઝ સેવક ભણી, છે પ્રભુનો વિશ્વાસ રે,
 ચં૦ ૧૧ । ભરતક્ષેત્ર માનવ પણે રે, લાઘો દુઃખમ
 કાલ । જિન પૂરવધર વિરહથી રે, દુલહો સાધન
 ચાલ રે, ચં૦ ૧૨ । દ્રવ્યક્રિયા રુચિ જીવડા રે,
 ભાવ ધર્મ રુચિ હીન । ઉપદેશક પણ તેહવા રે,
 શું કરે જીવ નવીન રે, ચં૦ ૧૩ । તત્ત્વાગમ જાણુગ
 તજી રે, બહુ જન સંમત જેહ । મૂઠ હઠી જન
 આદર્યા રે, સુગુરુ કહાવે તેહ રે, ચં૦ ૧૪ । આણા
 સાધ્યા વિના ક્રિયા રે, લોકે માન્યોરે ધર્મ । દંસણ
 નાણુ ચરિત્તનો રે, મૂલ ન જાણ્યો મર્મ રે, ચં૦
 ૧૫ । ગચ્છ કદાગ્રહ સાચવે રે, માને ધર્મ પ્રસિદ્ધ ।
 આતમ ગુણ અકષાયતા રે, ધર્મ ન જાણે શુદ્ધ રે,
 ચં૦ ૧૬ । તત્ત્વ રસિક જન થોડલા રે, બહુલો જન
 સંવાદ । જાણો છે જિનરાજજી રે, સઘલો એહ
 વિવાદ રે, ચં૦ ૧૭ । નાથ ચરણ વંદન તણો રે,
 મનમાં ઘણો ઉમંગ । પુણ્ય વિના કિમ પામીયે રે,

૩૨

પ્રભુ સેવાનો રંગ રે, ચં૦ ૧૮૧ જગતારક પ્રભુ
વાંદીયે રે, મહાવિદેહ મઝાર । વસ્તુધર્મ સ્યાદ્વાદતા
રે, સુણી કરિયે નિરધાર રે, ચં૦ ૧૮૨ તુઝ કરુણા
સહુ ઉપરે રે, સરખી છે મહારાય । પણ અવિરા-
ધક જીવને રે, કારણ સફલો થાય રે, ચં૦ ૧૯૦
એહવા પણ ભવિ જીવને રે, દેવ ભક્તિ આધાર ।
પ્રભુ સમરણથી પામીયે રે, ‘દેવચંદ્ર’ પદ સાર
રે, ચં૦ ૧૯૧

પ્રકાશક:-પન્યાસ કેશરમુનિ

ઠે. ગોપીપુરા શિતળવાડી-સુરત.

મુદ્રક:-નારાયણુરાવ લક્ષ્મણુરાવ નીકમ.

શ્રી “શંકર” પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ, ચઉટાપુલ ટાંકી પાસે-સુરત

902